

ಸೈಷನ್‌ಗೆ ಬನ್ನಿ'. ಈಗ ನಾವು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ... 'ಇವರಿಬ್ಬರು ಹೊಂಡದ ನೀರಿನ ಪಕ್ಕದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಹೊಂಡದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ತೇಲುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತಂತೆ. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಅದೊಂದು ಶವ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬನ್ನಿ ನೀವು ಬೇಕಿದ್ದೆ ನೋಡಬಹುದು'.

ರಂಗರಾಯರು 'ಛೇ! ಛೇ! ಇಲ್ಲೇನು ಅಂಥದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಾರದು' ಎಂದು 'ಲೇ ಇವಳೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೋ ನಾನು ಪೊಲೀಸರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ' ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಧ್ವನಿ ಉತ್ತರಿಸಿತು, 'ಆಗ್ಲಿ ... ಹಾಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಬರ್ತೀರಾ?' ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ 'ಹೌದಮ್ಮಾ ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೀವಾಕೆ ಆತಂಕ ಪಡ್ತೀರ, ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬರ್ತೀರ.' ಹೂಂ ಸರಿ, ಜೇಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ...

'ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡೋಕೆ ಫೋಟೋ ಇಟ್ಕೊಂಡಿರಿ.' ಇದೋ ರೆಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಜೇಬನ್ನ ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆತಂಕ ಪಡುವ ರಾಯರನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಕದಿಂದ ಎಸ್.ಐ. ತನ್ನ ಗುಮಾನಿಯನ್ನ ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಸೈಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾಯರ ಹತ್ತಿರ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಬಳಿಕ ಎಸ್.ಐ ಆ ಇಬ್ಬರು ಹೊಸಬರನ್ನ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏನೋ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಯರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿಸಿಲ್ಲ. ಎಸ್.ಐ. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನ ಆಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಾಯರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಫೋಟೋವನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾ, 'ಸರ್ ಅನುಮಾನಿಸೋದೆ ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಕೆಲಸ, ನಂತರ ಉಳಿದಿದ್ದು. ಆಟ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ.... ನೀವು ಅವರ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಅವರು ಯಾರಯಾರನ್ನೋ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ ಆ ಶವ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯದ್ದು!, ನೀವು ಒಂದು ಸಲ ನೋಡುವಿರೆಂದರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀನಿ'. ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಎಸ್.ಐ. ಹೊರ ನಡೆದಾಗ ರಾಯರಿಗೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಭಳಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ತಿರುಗಿದಂತಾಯ್ತು. ಭೂಮಿಯೇ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ತನ್ನ ನುಂಗ ಬಾರದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವು ಹತ್ತಿದರು. ಹೊಂಡ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ 'ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ ಅದಾಗದಿರೆಲೆ ದೇವರೇ!' ಅಂತ ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. 'ಸರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಪ್ಲೋಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವೇ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ನಾಪತ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸೋದು, ಈಗ್ಲೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಡಿ. ಹಾಗಾಗದಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಂತ ನಾನು ಕೂಡ ಆಶಿಸುವವನೇ'.

ಪಿಂಟೋ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರಾಧಾಳ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ರಾಧಾ ಈಟೆ ಬಂದು 'ಏನಪ್ಪ ಇಷ್ಟು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿತಾ ಇದ್ದೀಯ?'

'ನಾನು ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿದೆ. ಪಕ್ಕದೂರೇ. ಬರೋದು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನವಾದ್ರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಂಗಡಿಯನ್ನ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರೋನಿ. ಬಂದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಬಿಲ್ ಇರುವುದನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕೊಡು. ಉಳಿದದ್ದು ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅಂಗಡಿಯ ಬೀಗದ ಕೈ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಇದೆ, ಬೇಕಿದ್ದೆ ನಿಂಗೂ ಒಂದು ಬೀಗದ ಕೈ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದ್ರೆ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕವರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕವರ್‌ಗಳ ಏಳೆಂಟು ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿರಿಸಿ ನಾ ಇನ್ನು ಬರ್ತೀನಿ... ಯಾರಾದ್ರೂ ನನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ನಾ ಊರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ ಹೇಳ ಬೇಡ. ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಂಗೇನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಂದು ಬಿಡು'. 'ಗಿರಾಕಿಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಯಾರು ನಿನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀರ? ಬಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಕೊಡು ಅಂತ ನೀನೇ ಹೇಳಿದಿಯಲ್ಲ?..'

'ಯಾರೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಂದ್ರೆ.. ಅಂತಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದು... ಹಾಂ!'

'ಸರಿ' ರಾಧಾ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಪಿಂಟೋ ಸೈಕಲ್ ಏರುವ ಮುನ್ನ ಎಡ ಬಲ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿದ್ದು ರಾಧ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತಾ ದುಗುಡದಿಂದ ದುಃಖದಿಂದ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ವಿಷಾದದ ದಿನ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದೆಂದು

ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಂಡಿರದ ಪಿಂಟೋಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚುಚ್ಚುವ ಅಂತರಾತ್ಮ ಸಿದಿಯುವ ತಲೆ ತಾನು ಏನಾಗಿ ಹೋಗಿರೋ? ಮತ್ತೆ ನುಡಿಯುವ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ನಿನಗೆ ಏನಾದರೇನು? ನಿನಗಾಗಿ ಅಳುವವರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ? ಹೆಂಡ್ತಿನೇ, ಮಕ್ಕಳೇ? ಇಲ್ಲ ನೀನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಯಂತೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕ ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಕೋಪ, ಸಿಟ್ಟು ಅದುಮಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ನೀನು ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಿದೆ? ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗುರಿಯೇನು? ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು ನಿನ್ನ ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ವಿಚಾರಣೆ, ತಪಾಸಣೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಯಾ? ಎಷ್ಟು ದಿನ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿಯಾ? ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ ಮಾನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ... ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಬಿಡಲೇ? ಅವರು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ನನ್ನ ದುಃಖ. ಇದು ಖಂಡಿತಾ ನನ್ನಿಂದ ಆಗಿ ಹೋದ ಕೊಲೆ ಹೂಂ.... ಉಹೂಂ.... ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಅವಮಾನ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಹುಡುಗಿ ಓ ದೇವರೇ... ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ?

ದಂಡೆ ಮೇಲೆ ಎಳೆದು ತಂದು ಹಾಕಿರುವ ದೇಹವನ್ನ ಗುರುತಿಸಲೂ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ನೀರಿನಿಂದ ಕೆಸರ ರಾಡಿಯಿಂದ ತೋಯ್ದು ತೊಪ್ಪೆಯಾಗಿದೆ. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಎಸ್.ಐ ಸಾಹೇಬ್ಬು ರಾಯರು ಭಯ ಪಡುತ್ತಲೇ ಅತ್ತ ನೋಡಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. 'ಹೌದು ಸಾರ್ .. ಇದು .. ಇದು ನಮ್ಮ ವಾಣಿನೇ ... ಇಲ್ಲಿ.... ಹೀಗೆ ಏನಾಗಿ ಹೋಯಿತು' ಗೋಳಿಟ್ಟು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ ವೀಣಾ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಬಾಯಿಯವರು ರಾಯರ ಜೊತೆಗೆ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್.ಐ. ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, 'ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಮರ್ಮ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದೆ ಬಿಡುವಷ್ಟು ದುರ್ಬಲವಾಗಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್.'

'ಆದರೇನು? ನಿಮ್ಮ ತಪಾಸಣೆ, ವಿಚಾರಣೆಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಮಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡ್ತೀರಾ?' ತಾಯಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಾರೆ.

'ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕು' ನಿರ್ಮಿತಾರವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಸ್.ಐ. ವೀಣಾ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ದೇಹವನ್ನ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. 'ಯಾಕೆ ವಾಣಿ, ಎಂಥಾ ಕೆಲ ಮಾಡಿದೆ? ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಿ ಪಾಡಿ ಬೆಳೆದ ನಮ್ಮನ್ನ ಆ ದೇವರು ಕೂಡ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ? ಅಮ್ಮಾ ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ? ಏನಾಗಿ ಹೋಯಿತು ನಮ್ಮ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಿಗೆ?' ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಠಾತ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಳು? ಏನೋ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಸುಕು ಯೋಚನೆಗಳು, ಯಾವುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಏನಾಗಿರಬಹುದು? ಹೂಂ.... ಹೂಂ ಯಾರೋ ಸಂಚು ನಡೆಸಿರಬಹುದೇ? ಅಂದರೆ ಕೊಲೆ ಆಗಿರಬಹುದೇ? ಇಲ್ಲ.... ದೇವರೇ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ತಂಗಿಯೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಾ? ಯಾಕಪ್ಪ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯಿಯಾದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊರಗುತ್ತಲೇ... ಸುತ್ತಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಚಿತ್ತದಂತೆ ಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಹತ್ತಾರು ಕಿಂಡಿಗಳಿರುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಹಣತೆಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಬಹುದು. ಬೆಳಕು ಬಚ್ಚಿಡಬಹುದೇ? ವೀಣಾ ಗೆ ಕವಿದ ಮೋಡ ಸರಿದಂತೆ ಪರಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವೇ ದೊರಕಿದೆ. ಫಸ್ಪ್ ರ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ವೀಣಾ ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.